

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 416

van **YASMINE KHERBACHE**

datum: 20 februari 2017

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Resolutie bestrijding radicalisering - Programma's traumabegeleiding familie en hulpverleners

Het grote aantal (potentiële) Syrië- en Irakgangers heeft ook tot gevolg dat een groot aantal hulpverleners en familieleden met terugkeerders in contact komt. Uit de hoorzittingen over de preventie en detectie van radicaliseringsprocessen (begin 2015) bleek dat er voor hen een grote nood bestaat aan traumabegeleiding. Dit gaf aanleiding tot aanbeveling 49 van de resolutie betreffende de bestrijding van gewelddadige radicalisering. Die riep de Vlaamse Regering op "programma's inzake traumabegeleiding voor hulpverleners en familie die met terugkeerders in contact komen te onderzoeken en te implementeren".

Met de voorliggende vraag wil ik evenwel de problematiek iets ruimer bekijken dan 'familie van terugkeerders' alleen. Het zou onzinnig zijn te wachten met opvolging/begeleiding tot het ogenblik dat een Syriëganger effectief terugkeert. Opvolging/begeleiding moet er zijn vanaf het ogenblik dat een gezinslid vertrekt.

Wanneer een gezinslid immers naar Syrië of Irak vertrekt, dan zijn de gevolgen voor een kind van datzelfde gezin of, bij uitbreiding, voor een ander gezinslid sowieso enorm. Ofwel overlijdt de Syriëganger, ofwel keert hij terug. Men kan er dus zeker van zijn dat psychologische bijstand en andere vormen van begeleiding voor de gezinsleden van de Syriëganger uiterst noodzakelijk zijn. Bovendien kan in een aantal gevallen het vertrek van een gezinslid betekenen dat ook de overige gezinsleden vatbaar zijn voor radicalisering.

1. Wat de huidige begeleiding betreft.

- a) Bestaat er een beleid waarbij op systematische wijze de kinderen en, bij uitbreiding, andere gezinsleden in een gezin van een vertrokken Syriëganger worden benaderd door de Vlaamse diensten met het oog op een geschikte begeleiding?
- b) Zo ja, werd dan in kaart gebracht hoeveel kinderen resp. andere gezinsleden benaderd moeten worden? Om hoeveel kinderen resp. andere gezinsleden gaat het?
- c) Hoeveel kinderen resp. andere gezinsleden werden effectief benaderd?

- d) Hoeveel kinderen resp. andere gezinsleden werden effectief begeleid? Om welke vormen van begeleiding (traumabegeleiding, ...) gaat het dan? Door welke diensten gebeurt dit?
 - e) Hoeveel kinderen resp. andere gezinsleden worden op dit ogenblik effectief begeleid?
2. Wat de informatiedeling betreft.
- Bestaat er een automatisme waarbij de Vlaamse diensten automatisch een signaal krijgen indien iemand vanuit Vlaanderen naar Syrië (of Irak, ...) vertrekt, waarna bijvoorbeeld de adresgegevens van het gezin gedeeld worden?
3. Wat de evaluatie betreft.
- a) Is de minister van oordeel dat kinderen en andere gezinsleden in een gezin van een vertrokken Syriëganger voldoende worden begeleid?
 - b) Welke volgende stappen plant de minister en met welk tijdpad?

Dit betreft voor alle duidelijkheid geen vraag naar het reguliere aanbod, noch naar het laagdrempelige karakter ervan. Met de vraag wil ik polsen naar het bestaan van een systematisch beleid, waarbij begeleiding voor gezinsleden van Syriëgangers gegarandeerd wordt.

Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Liesbeth Homans (416) en Jo Vandeurzen (406).

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 416 van 20 februari 2017

van **YASMINE KHERBACHE**

Ik verwijs naar het antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 406, verstrekt door mijn collega, de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.